

В-Г

Вернадський Володимир Іванович (1863—1945) — видатний радянський учений-природознавець, засновник геохімії та радіохімії, з'ясував геологічну роль біосфери, розвинув учення про ноосферу, засновник і перший президент АН України, академік АН СРСР.

Вольф Рудольф (1816—1893) — швейцарський астроном, на підставі багаторічних спостережень Сонця встановив 11-річ-ну періодичність сонячної активності та її зв'язок із коливаннями магнітного поля Землі, увів числа В. як міру сонячної активності.

Всехсвятський Сергій Костянтинович (1905—1984) — радянський астроном, із 1939 р. багато років працював у Київському університеті, займався проблемою походження комет, вивчав явище сонячного вітру, передбачив існування кілець у планет-гігантів.

Габбл Едвін (1889—1953)— видатний американський астроном, засновник сучасної позагалактичної астрономії, запропонував першу класифікацію галактик, установив закон Г. про пропорційність швидкості віддалення галактик відстані до них.

Гагарін Юрій Олексійович (1934—1968) — космонавт СРСР, уперше у світі здійснив космічний політ 12 квітня 1961 р. на космічному кораблі «Восток», загинув під час тренувального польоту на літаку; Герой Радянського Союзу.

Галілей Галілео (1564—1642)— великий італійський астроном і фізик, один із засновників точного природознавства, засновник телескопічної астрономії, його телескопічні відкриття (рельєф Місяця, фази Венери, плями на Сонці, структура Молочного Шляху) підтвердили геліоцентричне вчення Коперника, висунув найважливіші засади класичної фізики — принцип відносності та закон інерції.

Галлей Бдмонд (1656—1742) — видатний англійський астроном і геофізик, розробив методи розрахунку руху комет, передбачив повернення комети, названої його ім'ям, відкрив власний рух зір, передбачив існування фотометричного парадоксу, вивчав циркуляцію повітря в атмосфері та земний магнетизм.

Гамов Георгій Антонович (1904—1968) — видатний фізик і астрофізик ХХ ст., народився в Одесі, закінчив Ленінградський університет, із 1933 р. жив і працював у СІНА; створив теорію альфа-розпаду, розробив теорію «гарячого Всесвіту», яка лежить в основі сучасної фізичної космології та пояснює хімічний склад Всесвіту, передбачив існування реліктового випромінювання, з'ясував інформаційний код молекул ДНК.

Герасимович Борис Петрович (1889—1937)— український астрофізик, народився в Кременчуці, закінчив Харківський університет і працював у ньому, був директором Пулковської обсерваторії; одержав багато важливих результатів у фізиці зір і туманностей, астрономії подвійних та змінних зір і зоряній астрономії.

Герцишпруг Ейнар (1873—1967) — датський астрофізик, установив існування зір-гігантів і зір-карликів, уперше побудував діаграму «спектр — світність» (діаграму Г.—Рессела), вивчав зоряні скупчення та змінні зорі-цефеїди.

Гершель Вільям (1738—1822) — видатний англійський астроном і оптик, будував великі телескопи-рефлектори, створив каталоги туманностей та змінних і подвійних зір, установив позагалактичну природу деяких із них, створив першу модель будови Галактики, відкрив планету Уран та інфрачервоне випромінювання Сонця.

Гінзбург Віталій Лазарович (н. 1916 р.) — видатний радянський фізик і астрофізик, розробляв проблеми походження космічних променів, природи сонячного радіовипромінювання, фізики пульсарів і чорних дір, температури міжгалактичного газу; академік АН СРСР, лауреат Нобелівської премії.

Гіннпарх (близько 185—125 дон. є.)— найвидатніший астроном античності, уклав перший каталог зір, увів їх поділ за зоряними величинами, відкрив прецесію земної осі та встановив її період, почав розроблення геоцентричної системи Птолемея, увів поняття географічних координат, один із засновників тригонометрії.

Глушко Валентин Петрович (1908—1989) — видатний радянський конструктор реактивних двигунів, народився в Одесі; уперше висунув ідею електродинамічного реактивного двигуна; академік АН СРСР.

Годдард Роберт (1882—1945) — американський учений, один із піонерів космонавтики, у 1926 р. здійснив запуск ракети на рідкому паливі.

Гоман Вальтер (1880—1943) — німецький інженер, один із піонерів космонавтики, у 1922 р. запропонував оптимальні траєкторії для міжпланетних польотів.

Гюйгенс Христіан (1629—1695)— видатний голландський астроном, фізик і математик, відкрив кільця Сатурна та його супутник Титан, полярні шапки на Марсі та темні смуги на Юпітері, сформулював поняття про відцентрову силу й висунув ідею про полярне стиснення Землі, винайшов маятниковий годинник.